



© BALCZÓ PÉTER – TRAVIATA – ALFRED GERMONT



© portréfotó: Euromotion Produkciós Kft.

# Fokozatos terhelés

Balczó Péter

**Balczó Péter már közel sem volt ismeretlen a budapesti közönség számára, mikor idén tavasszal Alfrédként debütálhatott a Magyar Állami Operaház színpadán. A nagyon fiatal, mindössze huszonkilenc esztendőös tenor tanulmányait Debrecenben és Grazban végezte, majd a Csokonai Színház kórusának tagjaként kereste kenyerét, miközben már első nemzetközi megmérettetésére, egy ausztriai énekversenyre készült. *Bóka Gábor***

A magyar operarajongók elsőként az Arnel Operaversenyen 2009-ben és 2010-ben elért szép sikereinek hallatán kaphatták fel a fejüket; ekkorra azonban szülővárosában, Debrecenben szólístaként is kipróbálhatta magát. Mi több: országos népszerűségét a könnyű műfajba tett kirándulása is növelte. „Való igaz, hogy sokan az Adagio együttesből ismerhettek meg, mostanra azonban kezdek túllépni életemnek ezen a szakaszán: a közelmúltban hoztam meg a döntést, hogy lezárom ezt a fejezetet, és kizárólag az operára koncentrálok” – meséli Balczó Péter. Mint mondja, egy efféle kitérő nem annyira művészi szempontból fontos, mint inkább színpadi tapasztalatszerzésként. „És még egy módon járult hozzá a könnyűzenei karrierem a komolyzeneihez: azt a pénzt, amit az előbbivel kerestem, az utóbbiba, nevezetesen ausztriai tanulmányaimba fektettem.

Tavasszal lépett először az Operaház színpadára, de ebben az évadban máris szerepek sora várja – az évad hátralévő részében Alfrédot, Hunyadi Lászlót és a *Szöktetés a szerdjból* Pedrillóját énekli. Sokszínű repertoár – ahogy eddigi szerepei között, úgy most is vegyesen találunk köztük lírai és karakterszerepeket is. „Ha végignézek eddigi szerepeimen, úgy látom, ideális módon, fokozatosan kaptam mind nagyobb és nagyobb terhelést. Először pár mondatos énekelni valókkal bíztak meg, utána következtek a középszerepek, mint például Edmond a *Manon Lescaut*-ban, majd jöttek a valódi főszerepek. Ez azonban nem jelenti azt, hogy végleg szakítanék a korábbiakkal. Pedrillót például nem nevezhetjük főszerepnek, mégis kihívást jelent számomra, mert maga a szólamanyag rendkívül igényes, beleértve elsősorban a két áriát, és

színesileg sem kis feladat megjeleníteni ezt a figurát.”

Nem titok, hogy tavaszi fellépésére beugrással került sor – hogyan készül az előtte álló „rendes” bemutatkozásra? „Számomra hatalmas megtiszteltetés az Operaházban énekelni a hagyományai és a tekintélye miatt. Emlékszem debreceni kórista koromból, mennyire felnéztünk azokra a művészekre, akik az Operaházból érkeztek hozzánk vendégszereplésre. S most itt vagyok, és nemsokára húsznál több előadáson lehetek a partnereim. Az elmúlt évek vidéki előadásai során persze sok művésszel megismerkedtem azok közül, akikkel idén dolgozom, így nem érzem magam elveszítettnek az új közegben, mégis él bennem a bizonyítási vágy. Céloom, hogy megmutassam: nem véletlenül, nem érdemtelenül kerültem ide.”